

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αριθμ. 61^{ος}

Δεύτερον έτος.

Τὰ πλείω ὄφελη, θεῖς πλείσται
Φραγκλ.

Μεσολάγιον, 1 Αὐγούστου. 1825. Σάββατον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ

Διακηρύττει.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ Ναυτικὴ δύναμις τῶν Ἑλλήνων, πεζὶ πλευσταὶ τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν, μόνον τοὺς ἔχθρικοὺς στόλους ἀπέκριψε, καὶ ἀποκρίσει μὲν φθοράν των, καὶ ζημιὰν μεγάλην, ἀλλὰ καὶ τὰ συνδευόμενα ἀπὸ αὐτὸς φορτηγὰ, τὰ πλεῖστα Εὐρωπαϊκὰ ποια. ἢ συνέλαβεν, ἢ ἀπέκριψε καὶ μὲν ἔχθρικοῦ σκοτῶν των τοῦ νὰ μεταφέρεσι δηλαδὴ τροφὰς, καὶ πολεμερῦδια εἰς τὰ φρούρια καὶ στρατόπεδα τοῦ ἔχθροῦ· ἐπειδὴ σμικρὰ πολλὰ τῶν τοιούτων φορτηγῶν, διαφεύγοντα τὴν ἀτάντησιν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, ἢ εἰσιτηρίεις διακρίνοντα τὸν σκοτών των μὲν τὰ δωσῖα φέρεν πλαττὰ ἔγγραφα, φθάνεν μέχει τῆς Πρεβέζης, καὶ προμηθεύεν τὸν εἰς τὴν διπλαῖν Ἑλλάδα εἰσβαλόντα ἔχθρὸν ἀπὸ Τροφᾶς. ἢ Διοικήτης γνωρίσαπα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ τοῦ πλησίου καὶ σειράτερον τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἀμερικανοῦ κόλπου καὶ τῆς Θρακοπατανῆς παραλίας μέχει τῶν Συβίτων, διώρισε μέρος τῆς ἀποκλειούσης τὰ φρεύρια II. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτειας Μοίρας νὶς ἀναλάβῃ τοῦτο τὸ ἔργον. Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτῳ τῷ στηκεῖν ἀποκλεισμῷ.

Α. Ἀσαγορεύεται εἰς ὄσταιονδήσετε πλιόν,

ὑφ' ὅποιαινδήσετε σημαίαν, νὰ εἰσταλεύσῃ τὸν Ἀμερικανὸν κόλπον, ἢ νὰ λάβῃ κοινωνίαν μὲ τὴν Θεσπιανὴν παραλίαν μέχρι τῶν Συβίτων.

Β'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως ὄσταιονδήσετε πλοῖον διειθυνθῆ εἰς τὰ ρήθεντα ἀποκλεισμένα μέρη, θέλει ἐξετάζεται ἀπειδίως, καὶ ἐάν ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν φέρει ὁδοκητοῖς τοῦ ἔχθρου, ἀλλ' ἔμπορευεται διά τοῦ τελοῦ, τότε ὁ Ἀρχηγὸς Λαύτης τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Μοίρας, ἢ ὄσταιονδήσετε ὑπὸ τὴν δημοσίαν τὸ Πλοιαρχοῦ, χρεωστεῖ κατὰ πράτην φορὰν νὰ τὸ ἀπολύτη, εἰδοσοιῶν αὐτὸν ἐγγράφως, ὅτι, ἐάν ἐστανέλθῃ, θέλει συλληφθῆ. Ἐξαιρεούνται ὅμως ὅσα πλοῖα τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης Διακηρύξεως, ὥστε ν' ἀποδεικνύεται, ὅτι τοῦ γνωστὸς εἰς αὐτὰ ὁ ἀποκλεισμὸς, ὅτε ἀνεγώρησαν ὑπὸ τὸ προσχέστερον μέρος τοῦ διάταξε των, καὶ τότε τὰ τοιαῦτα θέλει κρατηθῆ, καὶ διευθυνθῆ εἰς τὸ ἀντίκριον Δικαστήριον.

Γ'. "Οσα πλοῖα, φέροντα σημαίαν αὐτετέρων Διυπόμεων, θέλειν εὑρεθῆ ἐντὸς τοῦ Ἀμερικανοῦ κόλπου, ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἐξέλθει ἀκολύτως, χωρὶς ὅμως νὰ συεπιφέρεται ἔχθρικὰς ἴδιοκτησίας; ἐντὸς δύο ἔδομομάθων μετὰ τῆς παρούσιαν τῶν ἀποκλειόντων τὸν κόλπον Ἑλληνικῶν πλοίων. Οσα δὲ ἢ φωρικῶσιν ἔχεινται ἔχθρικὰς ἴδιοκτησίας, ἢ παρρήσιασθωσιν εἴεσχόμενα μετὰ

Τῆς απρέλευσιν Τῆς προθεσμίας Τὸν δύο ἑβδομάδας, θέλων πρατηφῆ καὶ διευθυνθῆ εἰς τὸ διήμονον Δικαιοτήγιον.

Ἡ παρούσα Διοικήσεις, μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὸ Γαλλικόν, θέλει πιναπογήν, τίποτα ἀνήκει, καὶ δημοσιευθῆ καὶ διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐν Ναυπλίῳ. Τῇ 17 Ἰανίου 1825.
Ἐν ἀποστολᾳ τοῦ Προεδρεύοντος.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι. Γχίκ. Μισθιστος.
Οἱ Γερ. Γραμ. Αἱ Μανεζορδάτος.

(Οἱ Φ. τοῦ Ν.)

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 30 Ἰανίου. Χθὲς ἐβάλθη ὁ στόλος μας τοῦ; Τὰ κανιὰ ἀναχωρήσας εἰς εῦρεσιν τοῦ Θεωμανικοῦ ἀφῆται ἐνταῦθα ὅπτὼ πλοῖα διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν πολιορκίαν τῶν κόλπων τῆς Κορινθίας καὶ τῆς Αιγαίου καὶ τῆς Θεσπρωτίδας, καθὼς ἡ ἀνωτέρω τῆς Σ. Διοικήσεως Προκήρυξις διατάττει· παρακατιὸν θέλομεν κατοχωρήσει καὶ τὴν ὁποίαν οἱ διορισθέντες εἰς τὴν μοῖραν ταύτην Ἀρχηγοὶ ἐξέδωκαν ἐπὶ τοῦτο εἰδοποίησιν, ἵνα τις διὰ τὸ στειρὸν τοῦ τέσσαρα δὲν κατεχωρήθῃ ἐγκαίρως εἰς τὸ προλαβόν φύλλου.

Οἱ ἔχθροι ἐστερεώθη εἰς τὸ πρόχωμά τους (Saillant) ἐπιάνω τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκοκλίνου, καὶ ἡμεῖς συνεχῶς πάσχομεν ἀπὸ τὰ ἀπαστίσια τῆς ἐργασίας ταύτης ἀποτελέσματα· δὸς τὴν νύκταν ταύτην ἐρρίψαμεν ἴκανὰς βόρμας κατὰ τούτην τοῦ προχώματος, ἐκανονοβολήσαμεν αὐτὸν ὥσπερτος, καὶ μὲ μιδράλλια, καὶ μετὰ τούτο ἐθέσαμεν ἐνώπιόν της σανίδας, δοκοὺς (πάτερα), καὶ βαρέλια γεμισμένα χῶμα, καὶ οὕτω ὑπερασπιζόμεθα ἥδη ἀπὸ τοῦ πλευρικοῦ ἐκ τοῦ ὑψώματος τούτης τηρεῖσμεν.

Ὄταν ἀνέτειλε τὸ λυκανγές φῶς, ἡχολόγησαν αἱ σάλπιγμες μας, ὃ δὲ ἐχθρός ἤρχισε τὸ ἐγερτηρίον της πύρας. Οἱ Ιαφεκισμὸς ἐξακο-

λεθεῖ χώρις διακοπῶν καὶ ἀπὸ τὸ δύο μέση εἰς τὸ κανονοστάτιον τοῦ Φραγκοκλίνου· ὡταύτως δὲν καταταύτεται ἀπὸ ὡραν εἰς ὡραν καὶ δὲν ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς· ἐν τούτῳ ἐπληγώθησαν σήμερον δύο στρατιῶται.

Αἱ περισσότεραι σκηναὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου ἦσαν τοποθετημέναι εἰς τοὺς πεύκωνδας τῶν ἀντικρὺ τῆς πόλεως μης δρέων· μετὰ τὴν μάχην λοιπὸν τῆς 23 τοῦ λήγοντος ἥρχισεν ὁ ἐχθρός νὰ μεταδέσῃ αὐτὰς κατωτέρω εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ ὅλος ὁ στρατὸς ἥδη εἶναι κατασκηνωμένος πέριξ τῶν περιταφεωμάτων· ἡ πρασινόχρωσις τοῦ Κινταχῆ σκηνὴ σχηματίζει τὸ κέντρον τοῦ κατασκηνώματος, καὶ πλησίον ταύτης εἶναι ἡ τοῦ Ισμαήλ Πλιάστα-πασσα καὶ λοιπῶν Μασέδων. Πολὺ δυταρεστοῦνται καὶ ἀγανακτοῦνται οἱ μαλβακοὶ Παστάδες καὶ Μπεΐδες διὰ τὴν μετάβεσιν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν ἐξ αἰτίας τῶν Ἑλλήνων ἡμαγκάσθησαν νὰ κάμψοι, καὶ διὰ τοῦτο στερημένοι τὸν καθαρὸν ἀέρα τὸν ὑπορειῶν, εὔοισκονται τώρα ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν μολυσμένον τῆς πεδιάδος καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κωνώπων καὶ λοιπῶν ζωūφίων· ἀς ὑπομένωσιν ὅμως μὲ σταθερότητα ὅλας ταύτας τὰς πακοπαθείας οἱ Ἀγάδες διὰ τὴν ἀγάτην τοῦ Τόσον πιστοῦ καὶ ἀνταποδότες Αύθεντη των· ὁ Σελτάνος δὲν θέλει λείψει τοῦ νὰ ἀνταμείψῃ τὰς εἰλικρινεῖς ἐκδηλεύσεις των μὲ τὴν συνήθη γαληνότητα καὶ εὐγνωμοσύνην τῆς μαχαίρας των.

Πρὸς τὰ δυτικοθέρευον τῆς πόλεως μας εἰς δύο περίπτη λευκῷ ἀπόστασιν εἶναι κατεσκευασμένος ἡνὶς πύγεγος παραβαλάσσιος τῆς ἐκεῖτε ἀλικῆς· ὁ ἐχθρὸς λοιπὸν ἐφοδιασε τὸν πύργον τοῦτον μὲ πυρεύλα καὶ κατεσκεύασε πυρμαχῶνας διορίσας ἐνταῦθη καὶ ἴκανην στρατικὴν φρερὰν νὰ τὸν ὑπερεαστεῖται.

Τὸ πρώτη ὁ ἐχθρὸς ἤριτε τὸ πῦρ της κατὰ τοῦ ἔσω ἀντιπεριεχίτματος ἐκ διαλειμμάτων· ἐν ᾧ ὁ κατὰ τῆς πόλεως καὶ τοῦ περιτειχίσματος Ιαφεκισμὸς της δὲν ἔσταις καθ' ὅλην τῆς ἡμέραν. Οἱ Ἑλληνες ἔλαβον ἥδη δραστήρια μέτρα διὰ νὰ προφυλάττωνται, δὲν καὶ δὲν πινέθη ἡ παραμικρὰ σήμερον δημιαία.

Ο ἔχθρος ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν τὸ πλευρικόν του πῦρ περ. Τὴν μεσημβρίαν· αἱ σφαῖδαι αὖτε: οὐ διευθύνθησαν κατὰ τῆς Αστυνομίας, τοῦ Τελωνείου καὶ κατὰ τῶν πένικ μικρῶν πλοιαρίων.

Τὸ ἑσπεριανὸν ἔκαμε τοὺς συνήθεις ἀλαταγμούς καὶ προτευχάς (γλουάδες) βροντοφώνως.

Τὴν 31 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσημβρίτον καὶ ἔως τὴν αὐγὴν ἐνεργήθη κατὰ συνέχειαν τὸ πῦρ τῶν κανονιών μας καὶ πυροβολικῶν ὅλμων κατὰ τῶν ἔχθρικῶν περιταρφυράτων, καὶ ἐξαιρέτως κατὰ τοῦ προχώματος τοῦ κανονοστασίν τοῦ Φραγκλίνε· ὃ δὲ ταρεισμὸς ἡκολούθησεν ἀκατάπικτος διὰ ὅλης τῆς νυκτὸς, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν πλευρικῶν κανονοστασίων τοῦ Κρήτης, Γελιέλμου Θέλλων καὶ Κοτζίσκων. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀλεπωαλλήλου τούτων πυρὸς ἐστάθη, ὅτι ὁ ἔχθρος ἔσπασεν ἐκεῖσε τὸ πῦρ τούτου, καὶ δὲν ἥκουντο τὸτε, παρὰ τρία μόνον ἀπὸ ὧραν εἰς ὧραν τηφέκια.

Τὸ πρῶτον μὲν βγαδύνητα ἐνεργήθη τὸ πῦρ τῶν πολιαρητῶν μας· ἡμεῖς δὲ ἐκεραυνοβολήσαμεν τὰ ἔχθρικὰ χαρακώματα, καὶ μάλιστα τὸ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνε πρόχωμα.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἔχθρου ἔπανταν ὄλοτελῶς εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ Μοντάλεμπερτ, Μακοῦ καὶ Μπότζαρη· ὅλη δὲ ἡ προσοχή της τῶν εἶναι εἰς τὸν Φραγκλίνον. Αὐτὸς ἐπομένει προσέτει καὶ δεόμεις πλευρικούς, τοὺς ἐποιεῖς ἀρ' οὐ ἐνώπιον μὲν τὸ πρόχωμα, καὶ σχηματίσῃ ἀκλούθως εἰδός τι ἐμφρόνγυματος, να ἀνοίξῃ ἀκινδύνως τὴν δίοδον.

Σήμερον ἐφονεύθησαν δύο, ὁ μὲν εἰς τὴν Λευκέταν, ὁ δὲ εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Γελιέλμου Θέλλου.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔπαναλάβαμεν τὸ πῦρ μας κατὰ τῶν ἔχθρικῶν προμαχώνων. Οἱ Ἑλληνες πειθόμενοι εἰς τὸν ὄρθρον λέγον καὶ σὺ τὰ ὅσα ἡ Τέχνη ὑπαγορεύει, ἐργάζονται ἀκαταταύτως διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ φραγγίου, καὶ εἰςέχων τοῦ κανονοστασίου τοῦ Φραγκλίνου. Έλασάντων τὸ ἑσπεριανὸν ἔβαλμεν εἰς

ἐνέργειαν τὸν οὐρανόντειον καὶ κατὰ Κάθετω πυροβολισμὸν κατὰ τοῦ προχώματος· ὁ μόνος δὲ καὶ ἡ ψιλὴ ἀπό μέρες μας φωτία δὲν διεκάπη διὰ ὅλης τῆς νυκτὸς.

Τὴν α'. Αὔγούστου. Ἐξαιρέτως μετὰ τὸ μεσημβρίτον ἐρρίψαμεν πολλὰς βόμβας· ὁ δὲ ἔχθρος ἐπίστης ἀπεκρίθη χρήσις νὰ μᾶς προειήσῃ βλάβην.

Ἐργαζόμεθα ἀκαταπαύστως ἔσθιεν προλαμβάνοντες ὅσα κινήματα ὑποστευόμεθα, ὅτι ὁ ἔχθρος ἡμιτοσεῖ νὰ μεταχειρισθῇ. Ελπίζομεν δὲ εἰς τὴν ἑψίας βοήθειαν καὶ εἰς τὴν Δόξαν τοῦ Τίμια ΣΤΑΤΡΟΥ νὰ ἀντικρούστημεν ὅλας τὰς καθήματας ἐπιχειρήστεις τῶν ἀπίστων.

Τὸ πρῶτον ὁ ἔχθρος ἐπινοθόλησε τὰ ἐκ πλευρῶν τοῦ Κοτζίσκων καὶ Γελιέλμου Θέλλων κανονοστάσια. Εν τούτῳ ἐφονεύθη ἔνας πυροβολιστής καὶ ἐπληγώθη ἔνας στρατιώτης.

Σήμερον ἔγινεν ἡ ἐξέτασις τῶν εἰς τὴν παρελθούσαν ἔξοδον συλληφθέντων ἐργατῶν τοῦ ἔχθρου, οἱ ὄποιοι δίδεν τὴν ἀλόλαθον ἔξομολογήσαν. „Τὰ τοῦ ἔχθρικον στρατοπέδες εὑρίσκονται εἰς ἄκραν ἀδρανείαν. Απὸ ἐπτανοσίν σκάτατας, τοὺς ὄποις εἴχε φέρει ὁ ἔχθρος ἀπὸ τὴν Βελγαρίαν, διακίσιοι μόνοι ἔμειναν, οἱ δὲ λοιποί, μέρος ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν, καὶ ἀλλοι ἀπέθανον ἀπὸ τὰς καθημερινὰς βασάνις καὶ ταλαιπωρίας· πολλοὶ καὶ ἀπὸ τοὺς ὄποις ἔμειναν εἶναι ἄρρενες κειτόμενοι. Τῇδε κακεῖτε χωρὶς κακούμιαν ἐπισκεψίαν· ῥαβδίζονται οὗτοι καθημερινῶς, καὶ ἡ παντοτεινή των ιεροφὴ εἶναι μία λίτρα ψωμὶ τὴν ὥμεραν· εύρισκονται εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ ἔως 300 Σαποροτζάνοις (α. τοὺς ὄποις ἀπεβιβάσαντες ὁ στόλος· καὶ ὑπο-

(α). Οὗτοι εἶναι λείψαντα τὸν ἔξαρισμένων Στρελίτο τῆς Ρωσίας, οἱ ὄποιοι κατὰ τὸ παρόν κατοικοῦν περὶ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ιστρού ἀπὸ τὴν Σιλίστραν ἔως εἰς τὸ στόμιον τοῦ πατμοῦ κατὰ τὸν Εὐζείνον Ποντού.

πριν τὸ εἰς τὸ πανηγυστάσιον τοῦ Φεγγυκλίνε πρόχωμα. ἀπὸ αὐτούς ἐφονεύθησαν εἰς τὰς παρελθούσας ἑφόδες 50, καὶ ἀπὸ νόσου ἀπεβαννούν σκόμη 150. Ὅταν ὁ Κιεταχῆς κάμνει συνελευσίν καὶ προσθάλλει καὶ εἰς νέα ἔφοδον, εύρισκονται λίγες ἔλοι πακοδιάστεγοι· καὶ οἱ μὲν πάσχουν ἀπὸ πήνον κυιλιών, οἱ δὲ ἀπὸ παροξυσμὸν, καὶ ἄλλοι λεπεντιῶν λεπτωτακτοῦν. Καθὼν τὸ σερατέσπεδον τὸν πυλορκητῶν μας μοιράζονται 12000 σιτηρέσια, ἐξ ὃν τὸ Τρίτον πιγμέτη συνιστάται ἀπὸ Ἀλεξανδρίνους, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι ὅλοι Χαλκούπιδες. Ἀπὸ ἄρχη, τῆς πολεοθκίας λογαριάζονται 6000 ἔχθροι μεταξὺ φονευμένων πληγωμένων καὶ ἀποθανόντων, εμισερεχομένων καὶ τὸν ἔργατῶν.

Εἰδοτοί ησίς.

Οἱ ἀποκλεισμὸι τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, δῆτις διὰ τὴν ἄριξιν ἀνωτέρας θρωματικῆς ναυτικῆς δυνάμεως εἴχε κατατάσσει, ἐπαναλαμβάνεται αὖθις ἀπὸ τὴν εἰς τοῦτα διοργισθεῖσαν ναυτικὴν Μοίραν, δῆτις ἐνταυτῷ ἀδυολείεις ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ τὸν Ασσονικιτῶν κόλπου ὄμοιον καὶ τὰ παρόλα τῆς Θεσσαλοτικίας μέχει τὸν Συνέτων, καθὼς ἡ ἀπὸ τις 17 Ιουνίου 1825 Προκήγεις τῆς Σ. Διοικήσεως διαταττεῖ. Εἰδυτοιοῦνται λοιπὸν ὅλη τὴν ὀποιοῦντο περιφέρεια καὶ ὑπὲρ ὀποιαδήποτε σημειώσια πλοΐα, ὅπε ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπωγοσθεῖται ἡ εἰσώλευσις εἰς τὴν τὸν διαλυθρέντων κόλπων ἡ παραλίων, κατὰ τὴν ἔνοικαν τῆς εἰρημένης Προκηρύξεως, καὶ ἔκεινης ἀπὸ τὰς 14 Οκτωβρίου 1824.

Διαμήν τοῦ Μεσολογγίου, ἐκ τοῦ πολεμικοῦ βρυχίου, δὲ Λεωνίδας.

Τῇ 23 Ιουλίου. 1825.

Οἱ Ἀγχηγοὶ τῆς Ελληνικῆς Ναυτικῆς Μοίρας τῆς διορ. σκέψης εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ Αμερικανικοῦ κόλπου κ. τ. λ.

Δημήτριος Α. Κιοσές.
Αναγνώστης Γεωγγίας.

Εἰδήσεις ἐκ τῆς Αστυνομίας Πύργος Τριπολείας.
29 Ιουλίου.

Οἱ Ιμπραΐμης ἔκαπολεθεῖ νὰ στρατοπεδεύῃ εἰς Τριπολείταν· προσωπεῖ καθημέριως νὰ ἀνοιξῃ διόδον καὶ νὰ φύγῃ, ἀλλὰ πάντοτε μὲ σημαντικὴν δημιουρίαν τὸ πολεμούμενος, ἐπιστρέφει Τροματιμένος· ἡ ἐσχάτη ἀπὸ ὅλης αὐτᾶς τὰς μάχας ἐστάθη ἡ εἰς χωρίον Κεδαρικοῦ. Ταῦτα πάντα πάντα τὰς μάχην ταῦτην στρατιωτικὰ σώματα συνίσταντο ἀπὸ Πιγγαίνης καὶ Ἀριαδίνης μετα πέντε ὥραν λοιπῶν μάχην ἐνκήθησαν οἱ Ἀρχεῖς, ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοῦ ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ ἐφωγρήθησαν ἑπτά, ὁ εἰς τὸν ἑποίων ἦτος Ἡ Χιλιάρχος τοῦ Τάγματος ἐκείνης. Οἱ Ἐλληνες ἔνδον εἰς τοὺς κόλπους τὸν φονευθέντων στάρι πανθαλισμένουν, τὸ ὄποιον μεταχειρίζονται διὰ Τροφῆν· καὶ, καθὼς καὶ οἱ ζωγρηθέντες ἀμολύγησαν, ἐν γένει ὁ στρατὸς οὗτος δοκιμάζει ἀπὸ τὸ Τροφέν καὶ πολεμεροῦν ἔνδειαν.

Οἱ Γενικὸι οἱ πλαγχήγοι κύριοι Θ. Κολοκοτρώνης στρατοπεδεύει μετα τοῦ κυρίου Δ. Τψηλάντη εἰς Βερβενα. Πεντάκις εφώδησε πατέρα αὐτᾶς ὁ ἔχθρος ἐναντίον των διὰ νὰ ἀπεράσῃ, καὶ πεντάκις ἀπεκρούσθη μὲ ἀφανισμὸν μέγαν τοῦ στρατεύματός των, καὶ ἐπέστρεψε κατηγορημένος.

Αἱ καθημεριναὶ τοῦ ἔχθρου ἥτται τὸν ἔκαμψαν νὰ χάσῃ ὅλα τὰ τὰ προτητεριὰ σχέδια· βασιμώταται δὲ αἰτίαι μᾶς ἐνθερρύνεις νὰ ἔχωμεν τὰς πλέον χρηστὰς ὑπὲρ τῆς ὀλοτελοῦς παταστροφῆς των ἐλατίδας.

Οἱ Στόλος μας διῆλθε σήμερον πλησίον τοῦ Αλφειοῦ διευθυνόμενος στερδαίως εἰς ἀπάντη στιν τοῦ Τροχίκου.

Μεσολόγγιον. τῇ αὐτῇ.

Σήμερον ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν διὰ τὴν Πελοποννησοῦ δὲ Στρατηγὸς Νεικήτας, δὲ ἐπιταγῆς τῆς Σ. Διοικήσεως.

Ἡ εἰς τὰ ἔκειτε τοῦ ἐναρέτω τούτων Πατρώτων παρεσία· δὲ ἀμφιβολίαιν, ὅτι θέλει προάξει διὰ τῆς μετὰ τῶν ἄλλων ὀπλασχηγῶν συμπτωσίας λαμπρότατε ἀποτελέσματα.